

ΣΙΛΟΥΕΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΑΘΙΑ

Κ. Π.

"Αν την ήθελε να διαβούνη το αυτοκίνητό της ντυμένη πάντοτε σ' ένα συντονισμένο φράκι γκριζο με καπέλλο μικρό ξεφουγγον τα χροιά μαλλιά της, ύψος πού λυποκοπάει από ευτυχία με την άφθαστη δεξιοτεχνία της ως σφάτο. Άλλοτε περιτυλιγμένη ή φεδάνα σιλουέττα της μέσα σε μία άσπρη γούνινη σουτί, υπό την όποιαν διακρίνονται σαν χαλινοουορές αστραφτερές ή άκρες του φόρεματός της, και το βράδυ σε επίσημο χορό με άβραμα πάντοτε καλαίσθητο και σε μυθώδη πολυτέλεια, φωροφρίζουν από άσημένες αναμύγιες, οι όποιαι παρ' όλη την αντίθεσι έναρμονίζονται με την χρυσαφάνια κόμη της, φωρομύνας ή ά δολοχοφρασε ότι είνε φράκι υπέρ τας φράλας. Η δουλια της ήσυχη, σιγαλή, ευχάριστη, κινήσεις άριστες και απαλές, ήτοι χρησιμοποισί ήπέρ το θαον συχνά άξεσσονάρ της τσάντας της για πούδράρισμα και κρησιονάρισμα, αλλά με τού, άβροτητα, ήστε να περνή σχεδόν άπαρτηρήτων. Την διακρίνει κλιωσύνη σύμφωνα με την φράκι φροσιονομία της και μία «γκαλαντερί» άφάνταστη που της προδίδει άκόμη περισσότερο συμπαιθητικότητα. Κάθε ενδυματική της σύνθεσι και ένα έθρον έμψυτο καλαισθητίας.

'Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Το κυριώτερον κοσμικόν γεγονός της παρελθούσης εβδομάδος ήτο ή δολφιασι χροστική έπιπερι εις την Τουρκικήν Πρεσβείαν ήτις παρετάθη, με μεγάλο άντροχιν μέγρο πρσίονω φρών.

Τους κεκλημένους έδэхετο ή Πρέσβης της Τουρκίας βοηθούμενος υπό γνωστοτάτης έκλεκτής κριάσι.

— Κυκλίον που συγκεντρώνει άφθονα περιβάρυγγια. Έπικολούθησαν σουπέ με άφθονον κρηπανικήν.

— Διακρίνονται και ήτοιμάζονται πολλές τουαλέτες, άλλες άσημένες και χροσές, πολλές αίθερες, από ζωφζέττ σε χρώματα παστέλ, μερικέσ κροσι s de ligne εκτάκτως άριστοτεχνικές και δάιγστες περλέ.

— Κατά διαβολικήν σύμπτωση δύο τουαλέτες είνε όμοιες σαν όδυμας, και ή κριάσι που τις βοροδν προσπαθών όχι μόνο να μη προσγγίζον αλλά να μη ρρίσκονται ούτε καν στην ίδια αίθουσα, συγκρόνως δε πεισοφωμιασι άπαχόν από την ευχαριστιαν του χορού.

— Παρουσθήσαν Πρέσβης της Γαλλίας και κ. Κλεμάν Σερμόν, Πρέσβη της Ιταλίας κ. Άρλουτα, κ. και κ. Α. Μιχαλακοπούλου, κ. και κ. Μαζαρακού, κ. και κ. Νικολόδη, κ. Παπαναταζίου, Νάυαρχος και κ. Β. Δοπρόστη, κ. και κ. ντε Πάρε, Στρατηγός Ζιράρ, κ. κ. Φραντζή κ. Καποδίστρια, κ. Παύκου με μαύρη θαντέλλα, κ. Καρτάλη, μικρή άρζαν τουαλέττα, κ. και κ. Σπυριδύ άσπρο σατέν με χροσές θαντέλλες, κ. Άργίνη, Θεοχάρη, άσπρο ζωφζέττ, κ. και κ. Δ. Σκουζέ τουαλέττα σε χροσά φωτεινο πρόσωπο, κ. και κ. Μάνδρα σιρον περλέ, κ. και κ. Ουλίφτες κομφοστά, έμφάνισι με μαύρη θαντέλλα κ. και κ. Τσακλάρη μαύρη παγιέττα κ. και κ. Χαρισιάδη, ροζ σατέν κ. και κ. Ε. Ηποπίδης μαύρη θαντέλλα, κ. και κ. Βρογ ζωφζέττ μπλέ, κ. και κ. Λαγκιλούά μαύρη θαντέλλα.

— Αι πλέον σικ τουαλέτες της βραδείας ήσαν της κ. Νίνας Φωτιάδη μαύρη ζωφζέττ κροντέλλο Cha pelu, κ. Καίτη Παγκάλου με τουαλέττα απεριγρήπτου εθμορφίας από πέρλες άρζάν αι όποιαι ήσαν τοποθετημένα: κατá τρόπον ήστε να σχηματίζον μικρές αίχρατί-

σής !

- Έίσοι βέβαιος ;
- Ιοκίμασε και θα ήδης.
- Ιός μου το δό...

Και ή Δάμλις ήρω με άπόφραση το φιαλίδιον και άκρασι το τέσ- κέτωσε. Μεθ' ό, ειπε :

- Και δέν μου λές τώρα, ποός είσαι σū ;
- Έγώ ; ό Δάσκαρης.
- Ό Δάσκαρης !

Δέν επρόφρασε καί-καλά ό δροτυχομμένος η πρόφρη το όνομα και η τό ήμα... άπκοιμήθη. Κι αύτη την φωνή διά παντός. Ταυτοχρόνως από όλα τα σημεια του όριζήτος ηκούσθησαν χιλιάδες άαστεταμοί άναοφίσιως... τώ άναγοισίωδ του Μπουκέτου!

ΤΕΛΟΣ

Ν. Δασκαρης

τες φωροφρίζουσαι σε άφθονίαν παρθένου θάσου, τουαλέττα που έναρμονίζετο θαυμάσια με την αίθερα φροσιότητα της κ. Παγκάλου. Πολύ χαριτωμένη τουαλέττα της Δίδος Γ. Βλάχου λευκή ζωφζέττ με άπαστράπτοντα βολάν παγιέττα. Ίδιούτη τουαλέττα της κ. Αρούλλια λαμβ άρζάν με κέντημα θαυμάσιο, Δίς Μικέττ Καρπάνη με φόρεμα που το διακρίνει πρωτοτυπία και χάρις άποτελούμενον από λευκές μουαρέ κορδέλλες, Δίς Κάντρον τουαλέττα από μία φράκι θαντέλλα σε δύο τόνους επιφάνεια γιαιλιστερή άρζάν και φόντο χροσές ήτ.

— Η πρώτη έμφάνισι τριών χαριτωμένων μπακ—φίς, Δίδος Άλεξ. Θεοχάρη, Έλένη Βλάχου και Μικέττ Καρπάνη.

— Παρουσθήσαν έπίσης κ. και κ. Σπυριδύ με τουαλέττα μαύρη με στράζ, κ. και Δίς Βλαχοπούλου, Δίς Θ. Φραντζή κίτρινη τουαλέττα, Δίς Άλ. Άνδριτσάκη μπλέ - μαρέν ζωφζέττ με θαντέλλες, Δίς Σ. Καρπάνη τύπος θελικτικής «ήρην» με κόκκινη ζωφζέττ, Δίς Λίζα Καλλέργη πολύ εθμορφή με θαντέλλα γκρέζ, Δίς Νόλλη Λάμπρου κομφοστάτη έμφάνισι με χαριτωμένη τουαλέττα σούλ σε δύο τόνους, γκρι - μπλέ και ροζ παστέλ, άποτελούσαν άρμονικήν συμφωνίαν, Δίς Φένη Άδρη ροζ πάλ τουαλέττα, Δίς Ρικάκη με σικλαμέν φόρεμα, Δίς Βεζανή έσπρη ζωφζέττ.

— Μεταξύ των κυριών σημειώμενον κ. κ. Κοντόσταυλον, Καυτατζόγλου, Σαταφάρα Δερμετζής, Μάνος, Εύρος, Καλλίνιακης, Μάτσας, Κωνσταντουλάκης, Μαρinos.

'Η Μονταίν

ΕΚΔΕΚΤ-Ι ΓΑΜΟΙ

Ό κ. Γεώργιος Εύθ. Κατανιώτης και ή χαριτόδωτος Δίς Εύγενία Ν. Ροζάκη, έτέλεσαν μεγαλοπρεπώς την παρελθούσαν εβδομάδα τους γάμους των. Θεράμ συγχαρητήρια.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Κατό την διάφνειαν της κατοχής της Θεσσαλονίκης υπό τών συμμαχικών στρατευμάτων, ένας άγγλος δειωματικός, έρασιότνης άρχαιολόγος, γνώστης της άρχαιας έλληνικής άναγιάσθηκε κάποιον βράδυ που κατέβηκε στη Θεσσαλονίκη με άδεια από το μέταλον, να διανυκτερεύη εις ένα ξενοδοχείον της συνοικίας Βαρθά.

Καθως βροσκοταν μεσ' την κάμηρα του χροισήθηκε να του φωνίσουν και, και έπειδή τ' αουδονία του ξενοδοχείου δέν έλειτο τουρούσαν, άρχισε να φωνάζη: Δούλα! δούλα!

Σε λίγο παρουσιάζεσαι κάπως θυμαμένος ά θαλαμηπόλος, ό ότοιος με ύψος κίπας άπότομο του λέγει :

— Κίρις δέν είμαι δούλος...
— Μα τότε τι είσαι, πώς να σε φωνάζω ; Έρωτά ό άξιωματικός.

— Βοηθέ !
Την άλλη μέρα το πρωί ό άξιωματικός θέλησε νερό για να πλυθή. Ουμήθηκε όμως το έπαιόδιο του θαλαμηπόλου και συνεπέρανε : Άφού ό δούλος λέγεται βοηθός, ή δούλη έν τοιαύτη περιπτώσει πρέπει να λέγεται βοηθία. Και τότε άρχισε να φωνάζη :
— Βοηθία, νερό ! Βοηθία, νερό !

Δέν ήλθεν όμως προσφρασ να τελειώση την τελευταίαν του φράσιν, και έκκληρητο, είδε να εισβάλλουν έντρομοι εις τó δωμάτιο του κροατώντας κανάτες με νερό θαλαμηπόλου, διαυθύνται και σίνοκοι, άλλοι με τις κατζόμιες τους και άλλοι ήρήγουνται.

Είχαν νεμίσει ότι επρόκειτο παρι πυρκαϊάς !..

ΑΡΑΒΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΕ ΣΠΑΝΙΕΣ Η ΚΑΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Τρεις άνθρωποι κροσούσιστηκαν μιá μέρα στον Θεό για να του ζητήσουν από μιá χροή ό καθένας.

Ό πρώτος του ζήτησε γαιμήλες για να του κουβιλούν τα πράγματα, ό άλλος μαϊμοίδες και σικιλιά για να τον συνοδούουν στο κυνήγι και ό τρίτος μιá γυναίκα για να του περιπολήται το περιβόλι.

Μετá καιροί οι τρεις αυτοί άνθρωποι κλεισθηκαν επί μιá ολοκληρη βδομάδη στην καλύβα τους, γιατί έβραχες διαρκώς. Τά σικιλιά κι' ή μαϊμοίδες άγριεμένα από τους κροαυνούς και τις άστρακές ουδριαζαν... ή γαιμήλες κλωστούσαν... ενώ ή γυναίκα μαγειρεύεσε στον άντρο της και τον παρηγορούσε.

Τότε οι άνθρωποι που είχαν ζητήσει από το Θεό τα ζώα, είδαν το λάθος τους κι' άπεφασισαν να έπιστρέψουν τα δώρα τους πίσω και να ζητήσουν κι' αυτοί γυναίκες. Ό Θεός άκουσε την παρηνίχησι τους και μεταμόρφωσε τα ζώα που τους είχε δώσει σε γυναίκες, άπέκτησαν το πείσμα της γαιμήλας, την κακίαν των σκύλλων και την μιμητικότητα της μαϊμοίδε. Έτσι, μόνον όσες γυναίκες είνε άπόγονοι της πρώτης, είνε καλές... Γι' αυτό άκριβος είνε και τόσο σπάνιες οι καλές γυναίκες...

